

6.X. 2025.	PONEDJELJAK <i>Bruno</i>	+ ob. Belošević + Ivan i Slavica Hudić	7 18:30
7.X. 2025.	UTORAK <i>BDM od Krunica</i>	+ Ivan i Ana Majtan Na nakanu	7 18:30
8.X. 2025.	SRIJEDA <i>Zvonimir</i>	Za duše u čistilištu + Valentin Pintarec, Jaga i Franjo Blažičević i za duše u čistilištu	7 18:30
9.X. 2025.	ČETVRTAK <i>Dionizije</i>	+ Ivan, Marija i Josip Golec, Ivana Seničnjak i Josip Husnjak + Aranka Jalžabetić i Vladimir Šajković	7 18:30
10.X. 2025.	PETAK <i>Danijel</i>	+ Mihael Lončar i na nakanu + Ružica i Andrija Sitar	7 18:30
11.X. 2025.	SUBOTA <i>Ivan XXIII.</i>	+ Mara i Atanas Kocevi + Josip Foruglaš, Andrija i Marija Kovač	7 18:30
12.X. 2025.	28. nedjelja kroz godinu	Za žive iz ob. Nogić ŽUPNA + Katarina Šporčić Zahvala za primljene milosti	7 9:30 11:30 18:30

začetnik crkvenog "aggiornamenta" (podanašljenja). Uvijek nasmiijan, vedar, jednostavan i prijazan, bio je omiljen u svijetu zbog svoje topline, čovječnosti i ekumenizma, kao zaštitnik radnika, siromaha, siročadi i odbačenih. Zbog toga je od naroda i prozvan "Ivan Dobri". Kad je nakon obilaska rimskih bolnica posjetio i tamnicu Regina Coeli, kazao je zatvorenicima: "Vi ne možete doći k meni, pa sam ja došao k vama". Svoje ideje iznio je u programatskoj enciklici "K Petrovoj stolici" (1959), u socijalnoj enciklici "Majka i Učiteljica" (1961) te osobito u enciklici "Mir na zemlji" (1963), u kojoj je, u času kad je svjetski mir bio opasno ugrožen, zatražio da se svi sporovi rješavaju putem pregovora, a ne upotrebom sile. Iz molitvenih obrazaca uklonio je izraze koji vrijeđaju i ponižavaju Židove (spašavao ih je i pomagao im i u vrijeme rata). Pokrenuo je i otvorio II. vatikanski koncil (1962-65), koji je i nakon njegove smrti nastavio rad na crkvenim reformama. Preminuo je 3. lipnja 1963. u Vatikanu. Posljednje riječi koje je izgovorio, držeći ruku svog tajnika, bile su: "Radili smo, služili smo Crkvi. Nismo se zaustavljali skupljati kamenje, koje su s jedne ili s druge strane bacali na nas. A mi ga nismo ni na koga bacali. Imamo mnogo prijatelja. Imat ćemo ih još više. Sastat ćemo se u raju." Blaženim ga je 2000. proglasio papa Ivan Pavao II, a svetim 27. travnja 2014. papa Franjo Zaštitnik je papinskih poslanika te mnogih župa i crkava širom svijeta, pored ostalog i u našem Zagrebu (Dubrava, Studentski grad).

**ŽUPNI URED SV.
ANTUNA PADOVANSKOG**
Franjevačka 1,
KOPRIVNICA
Tel. 048/642-160
e-mail: fra-kc@ofm.hr
www.ofm.hr/koprivnica

UREDOVANJE
Svaki radni dan od
8-9 i 17-18

KRŠTENJE
Prijava u uredovno vrijeme
Pouka petkom u 17,00

VJENČANJE
Obvezatan je tečaj priprave
za brak. Prijava u župnom
uredu mjesec dana prije
vjenčanja.

BOLESNICI
Bolesnicima na vrijeme
omogućite posjet
svećenika. Bolesnike
redovito pohađamo o
Božiću i Uskrsu.

SPROVOD
Nakon dogovora s
Komunalcem vrijeme
sprovoda prijavite u
župnom uredu.

KLANJANJE
Svake srijede poslije
večernje svete mise u našoj
crkvi je pobožnost euharis-
tijskog klanjanja.

Izdaje i odgovara:
Župni ured Sv. Antuna
Padovanskog

ŽUPNI LISTIĆ
ŽUPE SV. ANTUNA PADOVANSKOG KOPRIVNICA
Broj 39 Godina XVIII 5. listopada 2025.g.

27. nedjelja kroz godinu - godina C

DRAGOCJENI DAR VJERE

Evangelje Lk 17,5-10

U ono vrijeme: Apostoli rekoše Gospodinu: »Umnoži nam vjeru!« Gospodin im odvrati: »Da imate vjere koliko je zrno gorušičino, rekli biste ovom dudu: 'Iščupaj se s korijenom i presadi se u more!' I on bi vas poslušao.«

»Tko će to od vas reći služi svomu, oraču ili pastiru, koji se vrati s polja: 'Dođi brzo i sjedni za stol?' Ne će li mu naprotiv reći: 'Pripravi što ću večerati pa se pripaši i poslužuj mi dok jedem i pijem; potom ćeš ti jesti i piti?' Zar duguje zahvalnost služi jer je izvršio što mu je naređeno? Tako i vi: kad izvršite sve što vam je naređeno, recite: 'Sluge smo beskorisne! Učinismo što smo bili dužni učiniti!'«

Ostala čitanja: Hab 1,2-3; 2,2-4; 2 Tim 1,6-8. 13-14;

Dvadeset sedma nedjelja kroz godinu ima kao prvo čitanje proročanstvo iz knjige proroka Habakuka da će Bog nanovo uspostaviti vinograd svog naroda, ali će se to dogoditi tek kad se narod obrati. Bog očekuje samo jedan uvjet od svog naroda: da ispune svoj zavjet. Danas ovo upozorenje vrijedi kao i onda, budući da i danas imamo puno neodržanih obećanja i zavjeta.

U drugom čitanju sveti Pavao potiče svog učenika Timoteja na naviještanje evanđelja. Apostolova pobuda da se ne stidimo evanđelja aktualna je i danas.

U evanđelju sveti Luka povezuje dvije teme: jaku vjeru s osjećajem odgovornosti. Središnja poruka čitanja je molba Apostola da im Isus umnoži vjeru. Što su dulje bili s Isusom, to su jače osjećali potrebu jake vjere. Apostoli su vjerovali Isusu, ali on je tražio da vjeruju u njega. Apostoli su krenuli za Isusom, ali ih je on pozvao da napuste sve, svoju prošlost i materijalnu sigurnost i tako ga slijede u nesigurnu budućnost i dijele s njim njegov život. Apostoli su išli zajedno s Isusom, prolazili su kroz gradove i sela, premda vjerojatno nisu razumjeli kamo ih zapravo vodi. Neposredno prije uzašašća na nebo Isus im je naredio da idu po svem svijetu i naviještaju evanđelje. Apostoli su imali povjerenje u Isusa, povjerili su mu svoj život, unatoč tome što nisu do kraja razumjeli Isusovu osobu i njegov nauk. Osoba i nauk Isusov ostali su tajanstveni za njihove tjelesne oči, zbog toga su bili sposobni ustrajati uz njega samo promatrajući ga očima vjere. Apostoli su slušali Isusove govore otvorena srca, premda mnogo toga nisu razumjeli od onoga što im je on govorio, pa su zbog toga molili da im umnoži vjeru. I naš se kršćanski život odvija

na sličan način: Isusa se može istinski slijediti samo promatrajući ga očima vjere. Ovo vrijedi konkretno za naše gledanje na Isusovu Crkvu. Svako povijesno razdoblje stavlja Crkvu pred nove kušnje. Danas također živimo teška vremena i samo jakim vjerom možemo ustrajati uz Crkvu. Moramo vjerovati da Isus voli svoju Crkvu i neće pustiti da je pregaze nikakve kušnje i napadi.

Druga tema nedjeljnog evanđelja je svijest o odgovornosti. Bilo bi premalo reći da je Isus htio dati moralnu pouku učenicima, tj. kako se trebaju ponašati pred zadaćama. U ovom odlomku, zapravo i nije dužnost središnja tema, nego položaj ljudi, a ovdje su to sluga, orač i pastir: kako oni gledaju sebe u odnosu na svoga gospodara. Danas pojmovi kao što su sluga najamnik, nisu više moderni, mi govorimo o poslodavcu i zaposlenom, između kojih postoji precizan ugovor koji opisuje radne zadatke i okvir sobne odgovornosti. Svaki radnik poznaje dokument koji se zove »opis radnog mjesta«. Ovakav se pristup, međutim, ne može primijeniti na odnos između Boga i čovjeka, između Isusa i njegovih učenika, između Crkve i vjernika. S Bogom se ne može sklopiti ugovor, Bogu se ne može dati otkaz, s Bogom se ne može cjenkati, tražiti od njega povišicu plaće. Ako i dalje ostanemo unutar suvremenog gospodarskog jezika, onda treba reći da u Božjem »pogonu« ne postoje sindikati i ne može se stupiti u štrajk. Ni Crkva nije ovozemaljsko dioničarsko društvo u koje dobrovoljno stupamo jer bismo htjeli sklopiti životno osiguranje. Crkva je »Sveta Majka Crkva«, a mi njena djeca. Nismo zaposleni u Božjem kraljevstvu, nego samo »beskorisni sluge«.

Neka nas ne uznemiruje izraz »beskorisni sluga« koji možda nezgodno zvuči u ušima nekih suvremenika. Isus nije htio nikoga uvrijediti, nego je naznačio stvarnu situaciju. Koliko god se mi trudili da budemo savršeni, to nećemo postići vlastitim snagama. Ne možemo se pozivati na pravo da sjednemo za Božji stol, on nas mora pozvati da uđemo na njegovu gozbu. Kod ove točke vraćamo se molbi Apostola: »Umnoži nam vjeru!« Zapovijedi Božje i njegovi planovi nisu uvijek shvatljivi za nas, zbog toga nam je potreban dragocjeni dar vjere. A vjera znači da uvijek nanovo predajemo svoj život Bogu, i onda ako ne shvaćamo do kraja što zapravo od nas traži. Katekizam Katoličke Crkve ovako opisuje bit vjere: »Svojom Objavom Nevidljivi Bog, u svojoj neizmjerljivoj ljubavi zapodijeva razgovor s ljudima kao prijateljima i s njima druguje, pozivajući ih u zajedništvo sa sobom, da ih u njemu prigrli. Primjeren odgovor tom pozivu jest vjera. Vjerom čovjek potpuno podlaže Bogu svoj razum i svoju volju. Čovjek daje svoj pristanak Bogu objavitelju svim svojim bićem. Taj čovjekov odgovor Bogu objavitelju Sveto pismo naziva poslušnošću vjere«. (Br. 142-143). Za ovakvu vjeru molimo i ovu vjeru nastojimo produbiti putem sakramentalnog i molitvenog života.

OD NEDJELJE DO NEDJELJE

LISTOPADSKE POBOŽNOSTI

Svaku večer u mjesecu listopadu u 17,50 započinje LISTOPADSKA POBOŽNOST, a zatim slijedi sveta misa. Kronicu predmole prema uobičajenom rasporedu ove skupine:

ponedjeljak: čitači	petak: redovite moliteljice
utorak: FSR	subota: Frama
srijeda: franjevci	nedjelja: razne skupine
četvrtak: župni zbor	

RASPORED ŽUPNOG VJERONAUKA

U ovom tjednu započet će župni vjeronauk.

Prvi susret prvopričesnici će imati u srijedu u 15 sati. Tada će se napraviti skupine i dobit će redovito vrijeme susreta.

Prvi susret za učenike 7. razreda biti će u četvrtak u 16 sati

Prvi susret za krizmanike biti će ovog petka u 16 sati. Tada će se napraviti skupine i dobit će redovito vrijeme susreta.

BIBLIJSKI SAT

Od ovog ponedjeljka, 6. listopada, poslije večernje mise održava se Biblijski sat.

ZAHVALA NAKON ZLATNE MISE

Prošle nedjelje proslavio sam svoju zlatnu misu, tj. pedeset godina svećeničke službe. Ovo je prilika da još jednom zahvalim svima koji su na bilo koji način sudjelovali u ovom slavlju. O mnogim priprema radnjama nisam znao jer su moji suradnici vrlo spretno sve skrivali. Osobno nisam za neka velika slavlja. No, shvaćam da ste htjeli pokazati da me cijenite i da na taj način želite pokazati svoju vjernost i poštovanje prema meni. Ne bih htio posebno navoditi tko je sve tu bio aktivan, ali ipak moram zahvaliti o. Zoranu, sakristanki Ani, članovima ŽPV-a i ŽEV-a, pjevačima, ministrantima svima vama. Neka vam Gospodin uzvрати!

Sveti Ivan XXIII.

Danas se s radošću prisjećamo velikog i dobrog koncilskog pape, svetog Ivana XXIII. Rodio se 25. studenog 1881. u lombardijskom selu Sotto il Monte (provincija Bergamo) kao Angelo Giuseppe Roncalli. Rodom iz seljačke obitelji, školovao se u Bergamu i Rimu, a za svećenika je zaređen 1904. Vojni kapelan, tajnik biskupa u Bergamu, profesor crkvene povijesti, autor životopisa svetog Karla Boromejskog, bio je od 1925. apostolski vizitator u Bugarskoj, od 1935. apostolski delegat za Tursku i Grčku, od 1944. nuncij u Parizu, a od 1953. kardinal i patrijarh u Veneciji. Nakon smrti Pija XII. biran je za papu 28. listopada 1958. Za vrijeme svog kratkog pontifikata postao je protagonist obnoviteljskih ideja i koncepcija,